

Závěr týdne: přeČUKováno

15. 1. 2009

Dokument / I. H.: *Kriticky o Kobrovi* (slovo k výstavě) * KdoKdeKdyCoJak(a)Proč / Poklop na „čtyřce“ * 3x Malá recenze na... / výstavy ČUKu a) *Kocourkov* v Horoměřicích; b) *Kobra* „65“ v Mánesu; c) Herci v *Kolíně* * ČUK / *Ecce Libris ve Svitě* * Kniha / H. *Dagsson: A tomu se mám smát?* * Slovník katalogů / „007“ jako „Olense 2007“ * Ze Slovenska / *Schekův Jožinko klepe na dveře!* * Glosa / „Péefková“ od *Krmáška* * Komiks-News #96 * Ze světa / Polsko, OSN, Belgie + USA, Itálie, Francie, Chorvatsko * *Z pošty* / *Hrubý, Hlomová, Vico* * *Citát* / *Jiránek* o Dikobrazu * *Výsledky* / Kuba * *Archív* / „*U plynárny*“ o VJ * *Propozice* / Chorvatsko * *KALENDÁRIUM* * *Aktualita!*

e-GAG

Týdeník České unie karikaturistů * VII. ročník * (Zprávy ČUK č. 312) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 09 / 03

OBRÁZKY: TETSU, CASTOR, TOMASCHOFF, ZHAOHUA, SHAHALI, CHAPLEAU, KOBRA, DIEPERINK, JIRÁNEK, DAGSSON, SCHEK ...

Malá recenze na... / ...Salon: 65 vzLETů divného plaza Kobry

Událostí týdne byl jistě už 371. *Salon* kresleného humoru v pražském Mánesu, který je otevřen po celý leden místopředsedovi ČUK *Josefu „Kobrovi“ Kučerovi* (65 let) Jemu (sedí vpravo) také patří úvodní foto tohoto GAGu od *Jana Koutka*. Časy, kdy se taková vernisáž stala i událostí roku a mluvilo se o ní další čtyři roky, už jsou (naštěstí či naneštěstí?) pryč. Vždyť ČUK jen na konci posledního týdne spolupořádal podobné akce tři a vystavujeme tedy svá díla současně na třech místech ČR (o další společné výstavě na Slovensku nemluvě).

Čtěte tři malé recenze na str. 14 a dál...!

Je to pořád stejné. Rok co rok mi kazí svátek svatého Silvestra představa, že jen co se na Nový rok vzbudím, hned se musím vyrovnat se dvěma neštěstími. S oslavou národního svátku Kuby a s oslavou Kobrových narozenin.

Zatímco projevy na Kubě obstarával donedávna řečník Castro, a já je dokázal neposlouchat, tak o projevy na svých oslavách mne zavile žádá Kobra a já to musím poslouchat.

Zkousím odmítat, ale je mi to málo platné. Trvá si na svém, přestože všichni vědí, že - na rozdíl od Castra a od Kobry - nejsem brilantní řečník. Nemám ten dar, hovořit k vám charismaticky spatra. Ba ani z přízemí. Nejde mi to ani tady, ze suterénu.

Castro už s tím našťestí přestal. Na rozdíl od daleko nemocnějšího Kobry.

A tak musím, díkybohu jen o jeho kulatých a půlkulatých výročí, trapně koktat a šumlovat před dalším „sletem jeho divných ptáků“. Což, mimochodem, moc nechápu, neb Kobra je, aspoň co vím, plaz. Byť dokáže být občas dost okřídlený. A já musím dál čekat, až vyleze z kůže a splihnou mu brka. Až konečně dosyčí a dolétá a půjde pěkně za Castrem.

Jak víte, před rovnými 40 lety jsme si s Kobrou rozdělili práce na poli. Plácli jsme si na to: On bude pilně sít a zalévat a já - kosit.

Teď mluvím o odbornosti ve věci kreslených vtipů. Kobra plní svou roli veřejného chváliče autorů na vernisážích jejich výstav a v předmluvách či domluvách v jejich knižních sbírkách fórů. Za to se mu dostává potlesku.

A já pak, z pohodlného přítomí domova, zase dělám svou černou práci: na tytéž autory po sklizni zákeřně a na dálku plivu kritickou slinu. Za to se mi dostává... nevím jak to slušně říci... Ale na konci roku se s Kobrou šábujeme.

Pro Kobru je tato dělba, jak je zřejmé, osobně velice výhodná. Ovšem... ano, pochopili jste, je výhodná jen do toho okamžiku, kdy ho napadne ta drzost: udělat si sám výstavu! Stydí se totiž pochválit, zbabělec. V tu chvíli přijde má chvíle... chvíle člověka, jenž nikdy nechválí!

To, co bych vám tu mohl vyprávět hnusného o Kobrovi, ovšem není žádným tajemstvím, konečně ho leckdo znáte déle, a někteří možná i blíže než já. Proto Kobru ve své oslavné řeči i letos vynechám - prosím, ať to bere jako můj dárek k 65. narozeninám - a odkáži publikum přímo na jeho dílo, které mluví samo o sobě. Tedy spíš o té osobě.

Zmíním se zde raději odborně a zasvěceně o věku 65 let, který velice dobře znám, neb jsem se ho, celkem nedávno, měl tu radost a čest též dožít: Fuj!

Ivan Hanousek,

slovo do katalogu *Salonu K-65*

Kresba: Jan Bart Dieperink

/Nizozemsko/ „Mens and Religie“

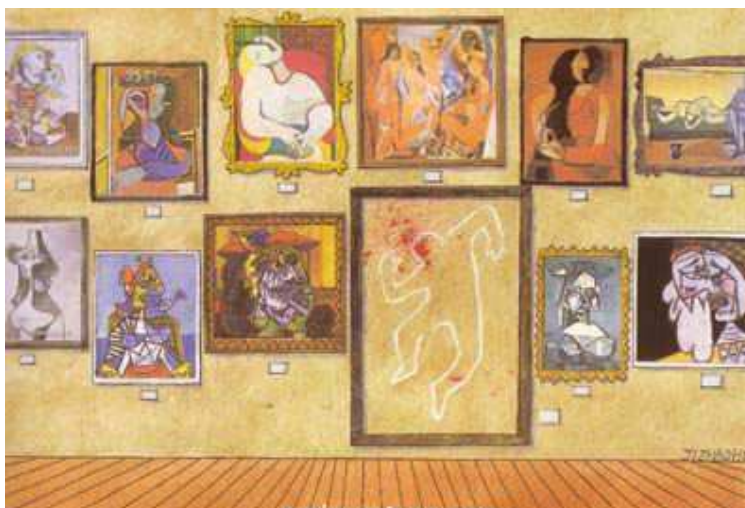
Loni se konalo Olense Kartoennale už po dvacáté! To je velmi slušný pořadatelský výkon - u nás by šlo o mezinárodní soutěž nejstarší a tudíž nejprestižnější. V Belgii, již se komunističtí nepřátelé vtupu po válce vyhnuli, to ovšem zas tak velká sláva není. V zemi, v níž se snoubí (a sváří) valonský esprit s flámskou rozšafností a obchodní zdatností, působí totiž takoví soutěžní troglodyti, jako Knoke-Heist anebo Kruishoutem - a tak patří festivalu v Olen v lepším případě třetí příčka. Ale to není málo, protože každého roku se v kalendáriu objevují i uzávěrky dalších tamějších soutěží pro světovou elitu. Belgie je spolu s Itálií asi nejčilejším organizátorem v západní Evropě - v porovnání se sousedními Holandskem a Lucemburskem, které se s bídou zможou na jeden podnik za rok, to je zvlášť patrné.

Už jsme si zvykli na kvalitní katalogy, které tyto soutěže už všude produkují. Až se člověku, nadanému kritickým ostrohledem, zasteskne po nějakém tom kubánském anebo starším balkánském sborníčku, kde se ještě daly odhalit na první pohled jak obsahové, tak polygrafické nedostatky. V katalogu Olense 2007, který byl teprve 19. v řadě, jich je málo. Spočívají tradičně v jménech autorů a nikoliv ve formátu /čtverec v pevných deskách/, rozhodně nejsou ve vazbě či kvalitě papíru ani v nabídce barev. Katalog ovšem nerespektuje, že mezinárodní soutěž zasluhuje i mezinárodní embaláž - tedy aspoň úvodní text v angličtině. Není v něm anglicky ani slůvko, dokonce i státy za jmény autorů jsou pod obrázky uvedeny ve vlámsštině! Jak potěšitelné! - olenské dílko tak překonáváme každým z festivalů, pořádaných v České republice.

Sama soutěž láká účastníky na ceny, které nepatří zrovna k nejvyšším v téhle dost vybíravé branži a tak nepřitahují světovou supertřidu. Přitom téma bylo moc dobré - kdo by neznal a v roce 2007 neskočil po heslu **007**? Agent je obecně znám - a jeho kousky jsou zmapovány. Navíc - aby se to tu nehemžilo Jamesem Bondem, naznačil podtitulek širší záběr „spionage + detectives“.

Ve zmíněném úvodním slovu se žádná čísla neobjevují a tak nevíme, kolik vtípů pořadatelé dostali. Ze seznamu účastníků jsem za ně spočítal 42 států (třeba Myanmar - 2 autoři; Nigerie - obvyklý Nwkoča; Arménie - Abrojan; Uruguay - známá Orzuj, Thajsko - Tumying; Lucemburčan P. Leurs... Co fascinuje - a chtělo by to další pátrání - ze sousedního Holandska obelal soutěž jediný autor a ze sousední Francie jakbysmet! Že by něco, do čeho nevidíme? Jinak jde o docela obvyklou přehlídku stálých startujících, spíš z vnitřku běžného pole „světového poháru“ - z Polska poslalo fóry sedm kreslířů - chybí však ti „výtvarnější“: Kuczyński, Szumowski, Gluszek... Z Rumunů Crihana, Horia i Topan. Mezi jen pěti Bulhary nejsou ani Cvetkov, ani Despodov a Georgiev. Málem jsem přehlédl šest Ukrajinců - jsou tu totiž pod „O“. Takže v dresu „Oěkraine“ nechybí K+K. Ale soutěžili jen 2 Rusové (Ašmarin a Jefremov). Mezi šesti Italy je Bersani i Sajini - ale chybí Gatto. Největší dodávku zaznamenala domácí Belgie (25), Írán a Čína a pak někdejší Jižní Slávové v čele s vracejícími se Srby. Dohromady (chybí jen zástupci B+H a Slovinci) jich tu je uvedeno 21. Oko bere!

Mezi pěti autory z Německa nechybějí oba naši kolegové T + T. Pod nadpisem „**Tsjechiě**“ jsou uvedeni i dva našinci z české kotliny: **Král Český, Miloslav** a **Kubec, Ro-**

Mezi pěti autory z Německa nechybějí oba naši kolegové T + T. Pod nadpisem „**Tsjechiě**“ jsou uvedeni i dva našinci z české kotliny: **Král Český, Miloslav** a **Kubec, Ro-**

man. Ani od jednoho z této čtveřice jsem vtip v katalogu neobjevil. Z kvarteta Slováků mají zařazeny vtipy dva: **Mišanek** i **Kotrha**.

Specialitou katalogu z Olen je závěr, věnovaný pracem, zaslaným mladými autory do 15 let (taková doprovodná soutěž se koná i při píseckém Cartoons-bienále). Nemohu bohužel posloužit přesnými čísly stránek, na nichž jakékoliv vtipy najdete, neb svazek zrovna na nich šetří, ale ty dětské fóry jsou na posledních 24 stranách. Ve stejné hodnotné úpravě a velikosti jako v úvodu sborníku u dospělých: vždy listina účastníků (7 států - udivuje tu neúčast ruské „Brusinky“). Čtyři z pěti cen - včetně té první - zůstaly v Belgii.

Ani ve „velkých“ výsledcích si cizinci moc neužili. V sedmičlenné, výhradně belgické jury zasedli tři cartoonisté. Ze 6 cen hned čtyři (ta první, čtvrtá, pátá a Cena Antwerp) zůstaly v Belgii - ale i 3. cenu získal (pro Benelux) známý Lucemburčan Paul Leurs. V dospělé kategorii (tak jako u té dětské) udělila jury 2. cenu Číňanovi: 300 Euro získal **Ji ZhaoHua (viz první obr.!)** Skoro se zdá, že tři ze čtyř oceněných Belgičanů (Goderis, de Koninck, Provijn, Vernimmen) získali asi ceny spíš za svá jména, než za zde otištěné příspěvky. Možná se tu blížíme k odpovědi na výše uvedenou zmínku o neúčasti některých zahraničních es na Olense kartoenaletě...

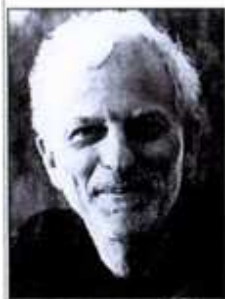

Dodejme však, že v Belgii se u porot obecně těší pozornosti poroty spíš „lidové“ (čti trnkobrnkovní) veselé kresby. A „umění“ (resp. „hlubokomyslnost“ v námětech) se tam moc nenosí.

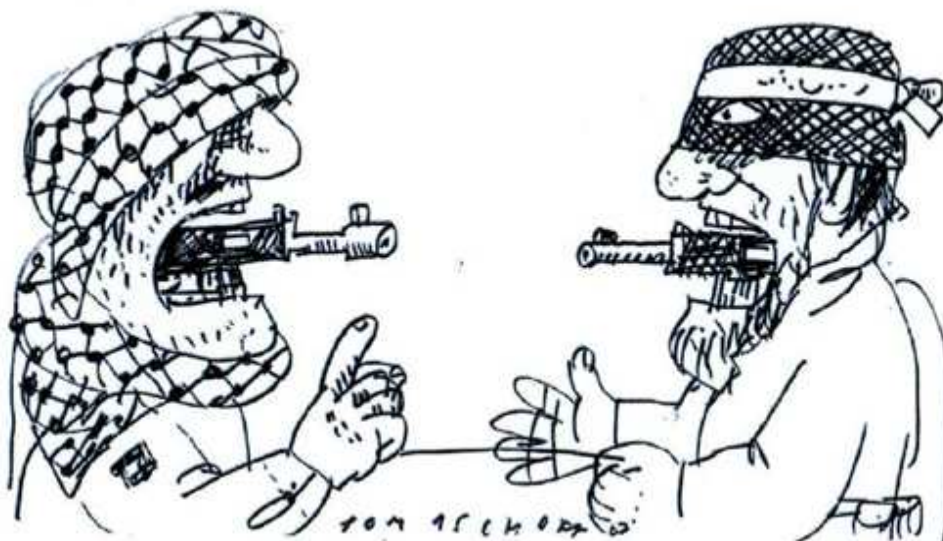
Na poslední stránce katalogu z roku 2007 už organizátoři avizují téma ročníku 2008: **„Extrémní sporty a divné koníčky“**. Ale my víme, že tento, už 20. ročník Olense Kartoenaletě, na konci minulého roku proběhl a že ho vyhrál **Ali Shahali** z USA (**viz druhý obr.**) A teď dost předbíhání. Už se těšíme na listování v dalším katalogu... **IH**

Z OSN / Tomaschoffův obrázek

Už jsme v Gagu informovali, že kolega **Jan Tomaschoff** (SRN) získal koncem minulého roku ocenění za kresby pro „Die Welt“ v soutěži cartoons, které konvenují s posláním Organizace Spojených národů (OSN). Zde je jeho kresba ze soutěže nazvané „Ranan Luiry“ - a bezpochyby lze konstatovat, že jde o dílo zrovna nyní (i když nejen nyní) hodně aktuální. (G)

Jan Tomaschoff
Publication:
Die Welt
Germany

Jozef Schek: „Jožinko, dieťa svojich rodičov“ - kompletné vydanie legendárneho seriálu z týdeníku **Roháč**. Tak zní no-vo-roční dobrá zpráva od **Juraje Weisse** z Bratislavy. Pro **JW producentskú** ji vydá v nákladu 1500 výtisků v tomto roce **Fo Art** - přesné datum vydání (asi březen?) oznámíme v GAGu. **Cena** má být 40 Euro - asi **tisíc Kč**.

Protože vydavatel hodlá poskytnout karikaturistům a přátelům comicsu v ČR publikaci přímo a rychle, můžete potvrdit svůj zájem o dílo e-mailem do GAGu. Najde-li se dost zájemců (jeden balík = 10 kusů) najde se možná i způsob jak knihu hromadně objednat a levněji (o stokorunu) zde redistribuovat. Ojediné dílo je už připraveno k tisku. Bude mít 360 stran (z toho 320 barevných) formátu 210 x 260 cm na výšku (formát čtvrtěčního magazínu MfD) v tvrdé, matně laminované vazbě. Obsahuje 1150 obrázků, z toho 950 barevných. 500 z nich je pořízeno přímo z kreslířových zachovaných originálů, dalších 650 muselo být rekonstruováno z dochovaných čísel Roháče - a díky pečivé retuši jsou dnes reprodukovány v kvalitnější podobě než v tehdejší tisku.

Záměr vydat kompletní seriál o **Jožinkovi** vznikl při přípravě bratislavské výstavy k **Babušekovým** 85. narozeninám v r. 2006 - vždyť tyto stripy zde tvořily dobrou polovinu exponátů (známe ji z Prahy, ale navštívila - i s vystavujícím autorem! - též Vídeň, Piešťany a Pezinok). Klasické stripy postavené na výšku, jak si je nejmíc pamatujeme, jsou v díle prezentovány vždy po třech na stránce; a těch úplně prvých, kreslených na šířku, se vejde na stránku šest. Postupně se dílo rozrostlo, takže nyní je v něm krom všech comics-stripů od prvního černobílého z 1. 9. 1965 až po ten rozlúčkový z konce r. 1987 (celostránkový!) i textový aparát: o autorovi humorného seriálu a jeho hrdinovi, o jeho dalších knihách, které na Slovensku (i v ČR) vyšly, o vydavateli, autorech, kteří se o dílo zasloužili (kunsthistorik karikatury: Kornel Földvári, výtvarník: Fero Jablonovský) a dokonce se tu našlo místo i pro texty doporučující publikaci k vydání (Tomáš Janovic a Ivan Popovič). Jožinko se tedy letos na Slovensku vrací - těšíme se, že zavítá i do Česka... **(G-men)**

Kresba: **Jozef Babušek**

PORTO: Nejglobálnějším slovem dneška je **krize**. Každý ji cítí po svém. Existují krize všech chutí: hospodářské, politické, energetické... Snad jen krize není v krizi. Ale víme, že krize dokáže vznítit lidský talent a umění. To je důvod, proč věříme, že krize zaostří tužky cartoonistů světa pro PortoCartoon 2009! Přejeme Vám šťastný nový rok, a to i přes krizi!

Luís Humberto Marcos

ředitel PortoCartoon-World Festival - The Portuguese Printing Museum (na obr.)

11. PortoCartoon zve k účasti na své

stránce: http://www.cartoonvirtualmuseum.org/eventos/pc/xi/xipc_reg.pdf .

The National Newspaper Award

Svaz kanadských „editoriálních cartoonistů“ (ACEC), rozuměj: novinových karikaturistů uděluje své Národní ceny už od roku 1949. Loni získal nejvyšší ocenění (za rok 2007) **Serge Chapleau** z „La Press“, Montreal. Od roku 1995, kdy se objevují v nominaci na cenu vždy tři autoři a jeden z nich je pak vítězem, se Chapleau stal vítězem už po šesté, před tím též v letech 1997, 1999 a 2000 a také 2002 a 2003. Mimo to byl ještě třikrát mezi nominovanými.

6x byl dosud úspěšný i **Duncan Macpherson** z *Toronto Star* v 60. letech. Nejúspěšnějším kanadským politickým karikaturistou zůstává **Roy Peterson** z listu Vancouver Sun, jenž obdržel tuto cenu 7x v letech 1968 - 1998.

A chcete vědět, na co si porotci při posuzování prací navržených na ocenění musí odpovědět? Tu máte:

- *Is sustained wit evident in all of the work?*
- *Is humor clever and biting? If satire is a factor, is it used effectively?*
- *Is the work original in both its message and style?*
- *Is a clear message conveyed?*
- *Is work outrageous (and is that justified)*
- *Is the cartoonist's line and style consistent, distinctive?*
- *Are caricatures of personalities recognizable and effective?*
- *Does this work inform the reader, entertain the reader and achieve its purpose?*

Kresba: Chapleau

Steinberg v Bruselu aneb: *L'Art Contemporain à l'Exposition Universelle Expo '58*

Monumentální panel s koláží od Američana Saula Steinberga zdobil pavilon USA na Světové výstavě EXPO 58 v Bruselu. Deset stop vysoké dílo složené z osmi dílů s tématy jako: „Main Street - Small Town, Downtown - Big City, and Cocktail Party“, ukazovalo evropským návštěvníkům americký

způsob života. (**viz obr.!**) Celá série, více jak 260 stop dlouhá je k vidění v „storerooms of the Musées Royaux de Beaux-Arts de Belgique“ v Bruselu. K loňskému 50. výročí této události, které jsme oslavili i

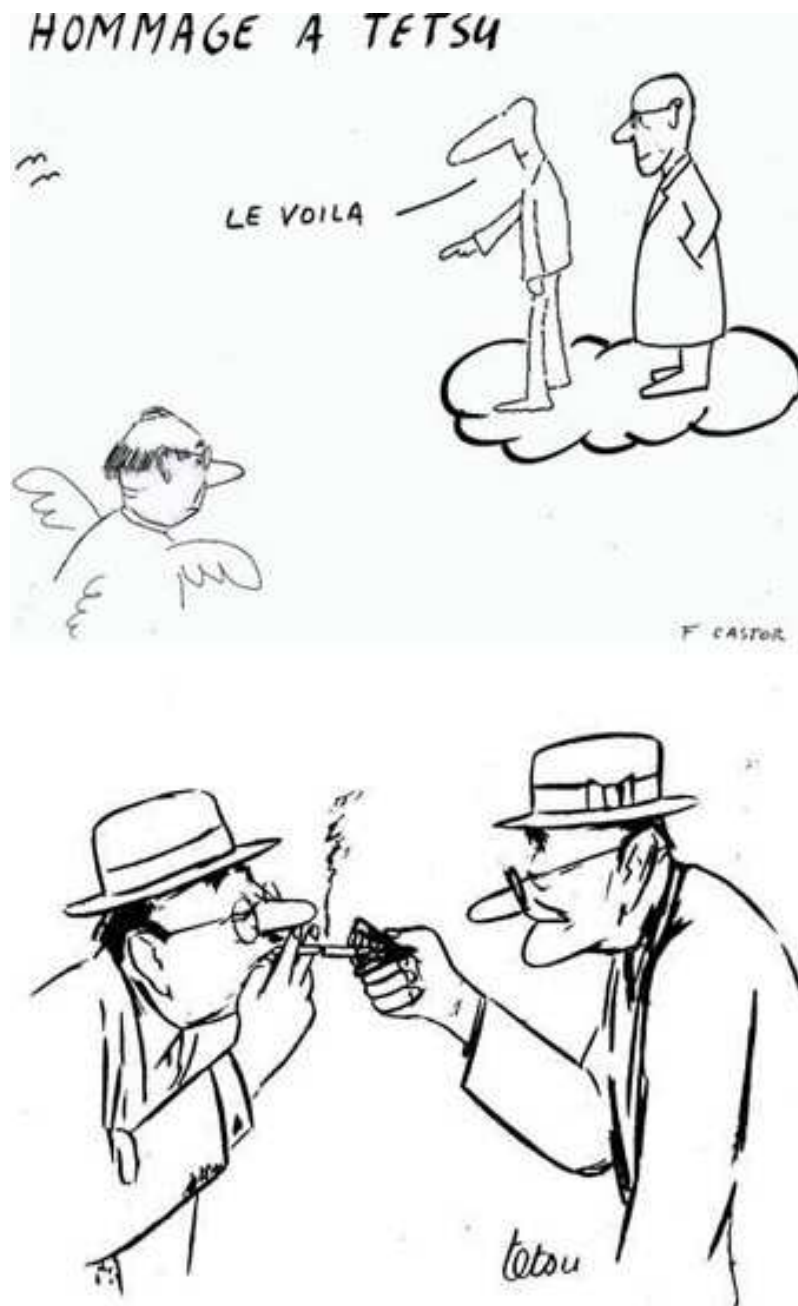
v ČR jako připomínku velkého světového úspěchu českého pavilonu a jeho kluturních programů na Expo... Více viz: www.fine-arts-museum.be

Hajnos se vrací!

Mirosław Hajnos, znamenitý polský karikaturista a organizátor, se 4. ledna t. r. vrátil na svůj informační web, který loni na delší dobu osiřel. Na adrese <http://hajnos.miroslaw.w.interia.pl/> se tedy opět můžeme v jednoduché a přehledné formě shledávat s novinkami především z polské scény rysunků satyry. Pamětníci vědí, že to byly právě Hajnosovy Nowiny, odkud e-GAG po svém zrodu čerpal nejen první informace o polských autorech cartoons, tamních i světových výstavách a soutěžích, ale také inspiraci. K prvním zprávám na inovovaných stránkách M. H. se vrátíme v příštím čísle. (g-men)

Tetsu - za dva týdny uplyne rok od jeho úmrtí

V roce 2008 nás opustil asi poslední z velkých francouzských karikaturistů, jehož obrázky se

objevovaly i v českých časopisech od padesátých let až do loňska. **Roger (Robert) Tetsu** (1913-2008) se dožil 94 let! Pro francouzské noviny začal vtipy kreslit v r. 1951 ale brzy též pro periodika sousedních zemí: **Le Soir** (Belgie), **Pardon** (Německo) a **Il travaso** (Itálie). Ve Francii vydal 12 sbírek cartoons, ta poslední „**Mauvais Dessins**“ vyšla v roce 2004. Základní informace o Tetsu lze najít ve **Who is Who in Satire and Humour**, 1. díl. Studoval malířství v Paříži v r. 1931-33; první fóry mu tiskli nejvíc v „**Noir et Blanc**“ a pak v „**Le Figaro**“, „**Paris Match**“ a ve „**France Dimanche**“. Encyklopedie ho řadí k takovým autorům, jako jsou **Chaval**, **Bosc**, **Trez** a **Mose** (všechny přežili!). Přitom je zajímavé, že jeho popularitu nezaložily kresby zachycující nějaké sex-bomby či supermuže, ale kreslil jen docela obyčejné figurky **Pána** a **Paní** (něco jako Pálkovi hrdinové **Bedřich** a **Božena**). Zemřel počátkem února 2008.

Pro mladší či méně sběhlé čtenáře pár údajů k hornímu obrázku od **F. Castora**: jde o montáž - na cartoonistickém nebi čekají Boscův a Chavalův

„panák“, aby přivítali typickou kreslenou postavičku - pana Tetsu. (Mladší Bosc se zastřelil už v r. 1973 a Chaval, jak víme, zemřel dokonce o 40 let dříve než Tetsu; totiž v lednu 1968) Více - po kliknutí na: [More "Tetsu" cartoons on the Mike Lynch blog](#) .

Dvojhlavý a čtyřruký autor Poklop děsí obyvatelstvo z plakátovacích ploch Prahy 4 - aneb další reklama na **Rádio Blahobeat!** Viz snímek vlevo.

(ČUK-Foto Jan Koutek)

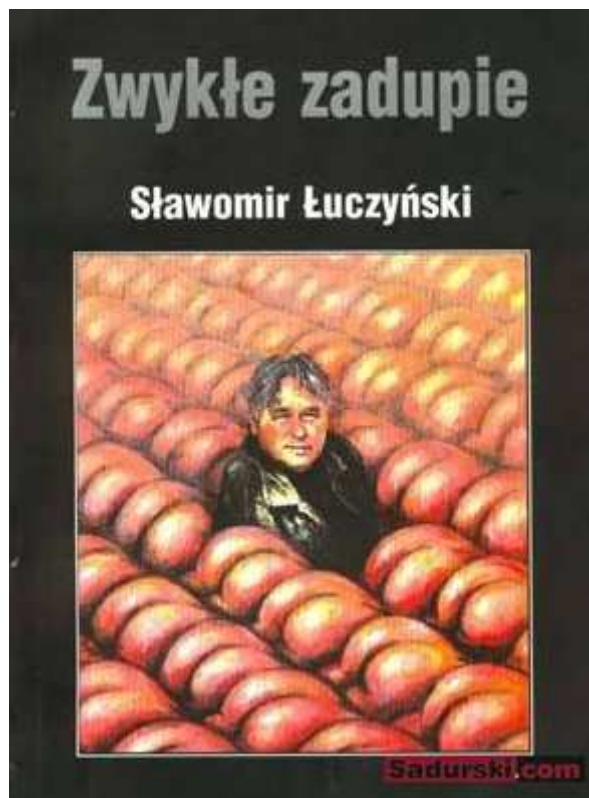
„**Ecce Libris**“ ve Svitú

První (třeba ne poslední) „přeshraniční“ výlet podnikla naše členská výstava na téma **KNIHA** na **Slovensko**. V podtatranském **Svitú**, v městě našeho kolegy **Jindřicha Otty** zakotvila v místní knihovně na celý leden - a jelikož pro ni naše

spojenecké kolegyně z knihovnické branže zatím nenašly jiné místo, mohla by tam klidně setrvat i v únoru. A v březnu ji přivítáme zase na našem území - asi ve Strakonících.

Z Polska / „**Zwykłe zadupie**“ a „**Krzywe Zwierniadło**“

Sławomir Łuczyński si pod stromeček na Vánoce naděлил dárek: vydal sám sobě knížku! Má název "**Zwykłe zadupie**" a anonce na ni se nyní objevila na portálu **sadurski.com**. Po nedávné recenzi v e-GAGu na jinou knihu, doplněnou o **Luczyńského kresby**, upozorňujeme nyní na knihu složenou pouze z vtípů.

Některým výtvarníkům vydají polští nakladatelé knížku s kreslenými vtipy. Ale jen těm nejpopulárnějším, jejichž obrázky se ukazují v celopolských novinách a časopisech. Vycházejí z přesvědčení, že na kapitalistickém vydavatelském trhu může vydělat jen na těch nejpopulárnějších.

Co pak mají dělat ostatní karikaturisté? Například tací, jako je **Sławomir Łuczyński** z Pabianic, který v minulých letech získal desítky cen na soutěžích v zemi, ale stále je autorem méně známým? Přestože stále publikuje v novinách, byť celostátních, jenže ne těch nejznámějších?

Ze své bohaté tvorby vybral nedávno několik desítek černobílých obrázků (barva se objevila jen na obálce), přidal úvod **Stefana Lipce** (kabaret Pirania), taky z let, kdy „*robił w pieluchy (nie wiedząc jeszcze co to pielucha)*“ a vydal to v albu formátu A5.

„**Zwykłe zadupie**“, tak se nazývá ta kniha, nemíří do širokého prodeje, zato určitě potěší všechny fandky kresleného humoru. Pokud ovšem nějakým zázrakem na toto knížku narazí! (SAD)

Na obrázku vidíte obálku tohoto díla, na níž autor pro jistotu použil (mimo své tváře) jen anonymních osob.

„**Křivé zrcadlo**“ v Zielonej Górze

Na níže uvedené adrese je k přečtení (v polštině) rekapitulace 5 ročníků mezinárodní soutěže, které pořádal **Ryszard Blażyński** ze **Zelené Gory** v letech 2004 - 2008. Nejprve na Zámku v **Koźuchówě** (spolu s **Mirkem Hajnosem**), od loňska - přímo v **Z. G.**

V článku se dozvíte jednak témata těchto soutěží (2004 - Zamek; 2005 - Radio; 2006 - Ochrona przed chłodem i upałem; 2007 - Gazeta; 2008 - Nafta i gaz) a hlavně o existenci Stowarzyszenie Miłośników Działań Kulturalnych DEBIUT, jehož předsedou je Ryszard Błażyński. A také o existenci takové soutěže v letech 1986 - 1990. Mezi oceněnými jsou také čeští autoři **Pavel Hlavaty** /téma Kniha - 1987/ a v posledním ročníku 1990 i **Radwan Bogdanowicz** /téma Televize/. Je zde přehled výstav v síni „Galerię Krzywe Zwierniadło“ a o vydání knížek - katalogů k nim. Mezi autory jsou třeba Henryk Cebula, Antoni Chodorowski, Zbigniew Jujka, Marian Matocha, Mirosław Hajnos, Szczepan Sadurski, Andrzej Stok, Grzegorz Szumowski, Janusz Wołoszyn a Zbigniew Ziomecki. Více na: http://www.news.sadurski.com/Rysunek_satyryczny_Plastyka/0/2/1086/1/Krzywe_Zwierniadlo_w_Zielonej_Gorze/

Ze světa / Bosna

Dva nejlepší z Nosorožce

V Banja Luce (rep. Srpska, což je část B+H) vychází, čtenářům GAGu a brousičům sítě už dobře známý, e-časopis *Rhinocerus* neboli **Nosorog**. Ve svém čísle 68, které se objevilo na webu v provincii, jsou k nahlédnutí vtipy, poslané na adresu redakce autory z půlky světa na zadané téma „Můj nejlepší“. Ze všech vybíráme po jednom od obou našich kolegů účastníků - **Pavla Kundery** a **Pavla Starého**

Cítát na tento týden / Jiránek o bahnu Dikobrazu

Jedním z výdobytků Pražského jara 1968 bylo zrušení cenzury. To přece musel být ráj pro takového kreslíře, jakým jste byl.

Nedávno u mě byli mládenci, kteří se pokoušejí dát dohromady sborník o roce 1968 a předchozím období. Chtějí zachytit, jak změny ve společnosti postupně narůstaly. Přáli si také vidět mé kresby z té doby. A když jsem je pak našel, říkal jsem si, proboha to snad ani není možné, jak strašně jsem byl naivní. S těmito slovy jsem jim je předložil a oni říkali, to je v pořádku, naivní byli všichni.

Přišla ale normalizace a byl šlus, třeba takový Humoristický časopis jako Dikobraz rychle přešel na kolaboraci s okupanty a režimem, tam se přece vůbec nedalo publikovat. Jak jste se s tím vyrovnával?

Dikobraz bylo něco příšerného, zůstalo tam jenom bahno, ostatně od podzimu 1969 jsem tam měl plot. Spousta mých tehdejších kamarádů začala mýt okna, hlídat vodu. Já jsem si řekl, že se kreslení nevzdám, ale asi tři roky jsem si neškrtnul. Mezitím se objevili lidé z **Krátkého filmu**, kteří mě i přes mou počáteční malou sebedůvěru přitáhli ke kreslenému filmu. To bylo moje útočiště deset let, dělal jsem filmy pro děti i pro dospělé, dokonce i nějaké medaile mi dali.

Z rozhovoru Jany Machalické s V. J. v LN 2008

Výstava Vladimíra Jiráňka v Galerii Smečky

V úterý dne 2. prosince byla slavnostně zahájena výstava žijící legendy kresleného humoru Vladimíra Jiráňka, kterou k jeho sedmdesátinám uspořádala PP, a. s. spolu se Sdružením Czech Top 100. Po úvodních slovech Ing. **Jiřího Hamšíka** a Ing. **Tomáše Davida** přednesl text **Ivana Hanouska**, místopředsedy České unie karikaturistů, herec Činoherního klubu

Michal Pavlata. O skvělý hudební doprovod se postaralo jazzové duo **František Kop** a **Petr Malásek**. Galerie Smečky byla naplněna »k prasknutí« **Vladimír Jiránek** se i přes zdravotní indispozici zúčastnil osobně a vřele se vítal s hosty, mezi kterými měl čestné místo prezident republiky pan Václav Klaus. Zúčastnili se i další známé osobnosti, namátkou uvádíme **Fedora Vico** (karikaturistu, který přijel až z Prešova), **Miroslava Bartáka**, **Jiřího Slívu**, **Pavla Kantorka**, herce Divadla Járy Cimrmana **Petra Bruknera** a **Václava Kotka**, nechyběly ani postavíčky **Pat a Mat** a řada dalších.

Nálada byla – jak se ostatně na výstavě uznávaného humoristy očekává – skvělá. Hosté se při prohlídce 107 vystavených vtipů usmívali, někteří až propukali v hurónský smích. Pro ty, kterým by to snad nestačilo, byla v suterénu galerie možnost sledovat některý z dílů animovaného seriálu *Pat a Mat* či film *Computerland*.

Organizátoři neopomněli vystavit i několik z celkem 16 autorských knih či dnes již historické tiskové materiály z více než čtyřicetileté práce pana Jiráňka.

Výstava není jen úsměvná, ale nutí svou nadčasovostí k zamyšlení nad stále aktuálními tématy a situacemi, se kterými jsme denně konfrontováni a které umí Vl. Jiránek tak skvěle vyjádřit jednoduchou linkou čisté kresby a několika slovy. Přijďte se přesvědčit i vy, výstava potrvá do 31. ledna 2009.*)

Blanka Hlomová

*) Je prodloužena do 21. února! - pozn.edYtora

Galerii Smečky najdete v ulici Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1. Otevřeno je od úterý do soboty od 11 do 18.30 hodin. Děti, studenti, důchodci a zdravotně postižení mají vstup zdarma, stejně jako držitelé Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s. Ostatní zaplatí **10 korun**. Tel.: +420 222 210 268 •

www.galeriesmecky.cz.

Více na <http://www.ppas.cz/media/casopis/uplynarny-2008-12.pdf>

Televizní pozvánka na výstavu **Vladimíra Jiráňka** v Praze bude vysílána v pořadu Kultura.cz na **ČT2 v neděli 18.1. v 18,30 hod.** (repríza 19.1.) Není vyloučeno, že k tomu účelu pošlou kameramana k natočení záběrů z výstavy. Výstava, která galeristy překvapila svou, na dnešní poměry vysokou, návštěvností, Českou televizi zaujala.

V poslední loňském **Reflexu č. 51 - 52** vyšel *Pečínkův* materiál o **Jiráňkovi**. Neb byl inspirován proscincovou výstavou, časem ho pro úplnost vašich arch(L)ivů též přetiskneme.

Knižní hlídka / Černý mistr Dagsson

Dlouho jsem měl za to, že přeborník na čmáraný humor je *Fefík* a ještě snad já. Kolega *Vyčítal* říkával: *Ty voe, já se s tím voe seu a ty to máš za chvíli načmáuaný a chceš za to peníze.* Škoda, že někdy neseděl s Islandčanem **Hug-leikurem Dagssonem**. Musel by uznat, že se s tím kreslením ještě dost nadřu.

Pan Dagsson, řečený Hully se s tím opravdu nemaže. Figurky nekomplikuje nějakými zbytečnými detaily, jenom občas zvýrazní penis. Co si figurky říkají je zbaveno jakékoliv diplomacie. Hovoří spolu vnitřními hlasy. Tedy tím, co se občas používá jako vnitřní hlas filmových postav. Zatímco postava říká: *miluju tě*, vnitřní hlas upřesňuje: *mrdat! **). Hully používá jenom a pouze hlas vnitřní.

Takový je i hned první obrázek knížky **A TOMU SE MÁM SMÁT** (Volvox Globator 2008, přeložil *František Fuka*).

Zobrazuje dva bambuly, z nichž ten odvážnější poměrně nesmlouvavě vyžaduje jenom a pouze ... milování ... (Šukání. pozn. aut.) Google a obdobné zdroje tvrdí, že *Dagsson* je kultovní autor, že na motivy jeho kreseb vzniklo i – jak jinak – kultovní divadelní představení. (*Připomíná mi to Troškovy Kameňáky. Rouhám se?*)

Jako recenzent se nikdy nesměju, musím ale uznat, že jsem se při prohlížení téhle útlé knížečky docela tlemil.

Marek Douša (psáno pro Reflex)

*) pozn. red.: jde zde o **přímou citaci** z díla.

Kresby: Obálka a kresba z knihy: **Dagsson**

Z pošty / o Jiráňkovi a o Kobrovi

Vážený pane Hanousku,
pro velký zájem o výstavu Vladimíra Jiráňka bylo rozhodnuto o **prodloužení výstavy do 21. 2. 2009**. V této souvislosti Vás prosím o prodloužení zápůjčky materiálů k výstavě do tohoto termínu. V případě, že s tímto budete souhlasit, vrátíme Vám zapůjčené materiály do 27. 2. 2009.

Věřím, že budete moci této naší žádosti vyhovět. Děkuji za zprávu,
přeji pěkný víkend **Blanka Hlomová**, Pražská plynárenská a. s.

Ahoj Ivane,
Nemůžu dnes do Mánesa, tak jsem udělal Kobrovi alespoň koláž.
Všechny, ale hlavně Kobru, moc zdravím.

Jan Hrubý

Majstre Kobro,

páni veľkomožní ma držia priviazaného na dereši a mastia ma hlava-
nehlava, obviňujú ma okrem iného z toho, že som svojho času viedol
nejaké malostranské a iné besedy s mladočechmi, získaval som od nich
dôverné informácie o tom, o čem se povídá v Praze u piva a akosi mi
nevedia rozviazať jazyk.

Teraz sa mi moja zaťatost' vracia
ako šarišský bumerang, lebo takto
rozsekaná prdel (nehlava) si ne-
dokáže sadnúť do vlaku a zaces-
tovať

do pražského Mánesa na oslavy,
pivo a gulášek. Neostáva mi teda
než Ti k stredne veľkému jubileu
súdržsky potriasť Tvoju krajnú
pravicu so želaním splnenia aspoň

niečoho z toho všetkého možného i nemožného. Zároveň Ti posielam
pozdravy i od celého Euroslovenska. Za seba i za železničný **UZOL** sr-
dečne -

Fedor Vico, Prešov

Kresba: **Kobra** (z katalogu 371. Salonu)

Glosa / P. F. a sebeironie (ponovoroční zamyšlení)

Novoročenka od tvůrce kresleného humoru, jak si jistě každý povšiml, bývá někdy v autorově tvorbě výlučná, ne-li překvapivá. Nechci tu dělat v tomto ponovoročkovém čase recenze novoročenek ani je skládat do žebříčků, ale jenom se podělit o dojem a názor na jednu z nich, kterou jsem dostal a kterou považuju za geniální.

Vybočuje vším, čím může. Výtvarně je vynikající a technicky perfektní – ale to jsou jenom podružné věci. Je obsahově dokonalá a právě ten obsah dominuje nade vše. Obsahuje totiž pravou, nekonceptovanou sebeironii. A sebeironie je bezesporu nejvyšší formou humoru.

Ano, je to ta dlouhá, papírová, jednou přeložená krasavice PF 2009 od kolegy Romana Jurkase.

Sebeironie není příliš častý druh humoru, možná je to dobře, možná ne. Tahle novoročenka je ovšem *sebeironická* jaksi na druhou, umocněná tím, že se jako *sebeironie* netváří, ale právě naopak – a o to je více *sebeironická*. Tenhle druh *sebeironie* je velmi vzácný a je třeba si ho nanejvýš cenit.

Cenné na nula devítce je i to, že má svůj předstupeň v podobě PF 2007, kde autor zařazuje svoji fotku mezi filmové velikány humoru jako jsou Charlie Chaplin, Woody Allen a jiní. Ta nová ji ovšem překonává tím, že se úžasně civilní Roman na pozadí středověkého města neohroženě staví po bok udatných rytířů. A jestli mu je mezi nimi dobře nebo ne, to už je podružné.

Rád bych ale věděl, jak se autor příští rok vypořádá s další novoročenkou, která by měla už doopravdy gradovat. Ať se snažím sebevíc, nedovedu si představit sebeironii na třetí.

Miloš Krmášek

Pozn.: Najdete Jurkase? Vyberte správnou ze 3 možností: a) 6. zleva; b) 5. zprava; c) v bílé přilbě a modré kalhotě.

KomiksNews #96

Tarzan skotačí v komiksově džungli už osmdesát let. Slavná postava Edgara Rice Burroughse se dočkala první komiksově adaptace v novinovém stripu na začátku roku 1926 v podobě, kterou jí vtiskl kreslíř Hal Foster. O pět let později se o první celostránkový komiks postaral Rex Maxon, a pak následovaly desítky nejrůznějších komiksových adaptací, seriálů i samostatných knih (včetně japonských manga), na kterých se podílelo nespočet scénáristů a kreslířů. V jednom příběhu se Tarzan dokonce potkal s Batmanem...

Dvaatřicetiletá komiksová autorka **Chloé Cruchaudet** dostane na festivalu v Angoulême letošní Cenu René Goscinnyho za album *Groenland Manhattan*. Dramatické dílo vypráví skutečný příběh o malém Eskymákovi, který se snaží adaptovat na život v New Yorku, kam byl zavlčen na konci 19. století. Cena René Goscinnyho je udělována mladým komiksovým tvůrcům, kteří dosud nevydali více než tři alba, jako povzbuzení do nadějně kariéry.

Jeden z nejživotaschopnějších českých komiksových seriálů po 453 dílech v *Reflexu*, čtyřech knihách sebraných stripů, dvou divadelních představeních a jednom románu načíná novou kapitolu své existence. Atraktivní intelektuálky **Hana a Hana** se totiž s velkou pompou přestěhovaly z tištěného *Reflexu* do elektronické *iDnes* (Majk říkal, že papírový noviny už stejně nikdo nečte). Připomínám, že Hanu a Hanu mají na svědomí Miloš a Miloš (Čermák a Gašparec).

Vhrstí

Dokončení ze str. 1:

Těší nás, že amatérský e-GAG je už natolik profesionálním týdeníkem, že nabízí okamžité zprávy ze všech akcí. Díky zpravodajům, kteří nelení a jezdí za událostmi a vzápětí z nich posílají texty i snímky, nabízíme s radostí i těm nejbližším kolegům možnost „být u toho“! (r)

Bylo nás 5 (v Horoměřicích)

Ve čtvrtek 8. ledna jsme se sešli na Kačerově - **Jarda Dostál** a já - abychom jako dva věrozvěsti jeli šířit slávu kresleného humoru do Horoměřic (obec nad severním okrajem Prahy, 3000 obyvatel), v rámci putovní výstavy „**U nás v Kocourkově**“. Když jsme v zasněžených uličkách hledali místní knihovnu s výstavní síní, všimli jsme si zmrzle podupávajícího **Mirka Fojtíka**. Takže nahoru po schodech jsme už stoupali jako tři králové. Uvítala nás příjemná,

velká místnost galerie a v ní sedící **Honza Koutek** – byli jsme tři mušketýři i s d'Artagnanem. Začali se trousit návštěvníci, a mezi nimi se svým fotoaparátom i **Petr Brodecný** a - bylo nás pět.

Nejprve se nás ujala paní z kulturního oddělení, se kterou Jarďa jednau už dříve. Za chvíli přišel starosta **Václav Kášek**, místostarostka **Jana Kohoutová**, objevil se samozřejmě **dr. Martin Sekera** z nedalekých Libčic, který celou výstavu „Kocourkova“ vymyslel a organizuje její putováním po středočeských městech a obcích. Vernisáž mohla začít.

Jako první promluvil pan starosta a všechny přítomné, kterých se sešlo asi 30, uvítal. Pak zazněly 3 Ježkovy skladby v podání klavíru a saxofonu. Poté dostal slovo **Martin Sekera** a pohovořil o celém projektu výstavy. I jiné země a národy mají své smyšlené obce, kde se vše dě-

lá absurdně, klopotně a neefektivně. Nakonec promluvil Jarďa, a to už celá vernisáž začala mít méně oficiální atmosféru. Lidé si začali brát jednohubky, dortíky, nealko a víno a se sklenkou v ruce si začali prohlížet naše obrázky. Vešlo se jich do sálu na 12 panelů 117, k tomu několik volně pověšených v clip-rámech, a nechyběl ani panel s údaji o výstavě.

Zábava se rozproudila, blesky fotoaparátů cvakaly, povídali jsme si s lidmi o problémech na malých městech, o životě, občerstvení mizelo...

Naše výstava byla zkrátka pro místní obyvatele událostí, což nás samozřejmě těšilo. Asi v 19 hodin se naše pražská pětka rozloučila, nacpala se do Jardovy fabie (mimořadně, uvědomil jsem si, jak jsem přes Vánoce ztloustnul – Honza a Mirek se vzadu ke mě skoro nevešli) a rozloučili jsme se v Dejvicích u zastávky tramvaje.

Roman Jurkas

P. S.: Na stránce www.horomerice.cz je na naši výstavu upoutávka: **VÝSTAVA - Česká unie karikaturistů: U NÁS V KOCOURKOVĚ** - kreslené vtipy v galerii Orchidea, která je součástí obecní knihovny Horoměřice, Požárníků 38. Výstava potrvá do 6. 3. a je přístupná v půjčovních hodinách.

Na snímcích Jana Koutka (ČUK-foto) je celkem dobře vidět umístění a způsob instalace naší **kocourkovské výstavy** - na horním snímku hovoří starosta Kášek, na dolním jsou ke spatření plný sál (diváků) i plné stěny (vtipů).

ČUK / Pátek - Výstava č. 2 „Josef KOBRA Kučera *65“

Praha - Klub Mánes - 9. 1. až 2. 2. 2009. Atmosférou v nabitém sálu připomínal páteční podvečer zdejší Valné hromady naší unie, případně naše i cizí (třeba slovenské) kolektivní výstavy. Počtem přítomných je nejspíš ještě předčil. Vždyť mítink ke Kobrovým pětadesátinám se neomezil jen na vernisáž oslavencovy výstavy „*Slet divnejch ptáků*“, ale nabídl i řadu dalších, často nečekaných chodů! Od řady zástupců různých (občas nečekaných) zájmových okruhů předmětného Kobry.

Skromně pomlčím o svém projevu, kterým celá ta sláva na pódiu začala (konečně jsem text velmi neskromně umístil v tomto GAGu hned na stranu 2.). Řečníků bylo víc, nevím co se dělo později, ale než jsem se vypařil, pronesli své rozličné projevy - či dokonce výstupy - předseda **Břetislav Kovařík** za ČUK. Mluvka **Tomáš Němec** za *Stranu mírného pokroku v mezích zákona*. **Ivan Bednář** za stůl štamgastů v Mánesu. Všichni hovořili vtípně a sklízeli zasloužený potlesk a smích na správných místech (tím se toto publikum lišilo od publika televizní zábavy, které se zásadně směje jindy - a jiným věcem než těm k smíchu). **Richard Hašek** začal řadu výstupů svou gratulací Kobrovi. Oděň po způsobu **Švejka** (viz horní snímek!) věnoval Kobrovi nejen fajfku, ale i vzácnou *haškovskou medaili*. Rodinu krom ženy **Růženy** (dostala od Kovaříka puget za dlouhodobou službu ČUKu - potažmo příslužbu Kobrovi) zastoupil před publikem syn Lukáš, který mezitím vyrostl do správné kobří délky a uhranul svou dívkou, která na parketu předvedla pozoruhodný břišní tanec. Později se - to už znám jen z doslechu a z fotek - sám **Lukáš Kučera** představil i jako ekvilibrista ve skladbě s kužely. Za-

hráli tradiční **Korourkovci** v silné sestavě, hrál a zpíval i **Wabi Daněk**, později prý i další kapela...

Kdo radostně kvitoval tyto kousky? Z mimočukózních držitelů **Řádu bílého opa Robert „MB“**

Radosta. Z předsednictva ČUKu nechyběl nikdo (ani Kobra, ani alpskými sjezdovkami ošlehaný Košťýř, který se přihnal ze Švýcarska). Požehnaný věk Kučery přilákal tentokrát i kolegy, kteří vždy do Mánesa nechodí a co je zajímavé, také pár jejich manželé a jednu vdovu - inu pátek večer, oslava... Nerad bych něčoho vynechal, ale co vím, tak u sousedních stolů se pohybovali Košťýřovi, Kohlíčkovi, **Machatovi** (na prostředním obrázku vpravo, vlevo **Fumas a Jurkas**), Ševčíková (Chystá v únoru opět Pivní tramvaj!), také Hejzlar, Hanák, novoborský sklář Vobr (pánové už se chystali k rannímu odjezdu na vernisáž do Kolína) Zmíněný Fumas (byl přistižen, jak pokladníkovi předává svůj první členský příspěvek ve třech dvoustovkách plus něco), Slejška, Ostatek, Šourek, ještě před začátkem se prý v Mánesu mihl i Slíva. Z neČUKů třebechovický Matuška, seděl s galeristou Petrem, bratrem budějovického Johanuse. Pozdější příchozí jsem už v hustém kouři a v tlačenici dost dobře nemohl identifikovat, s výjimkou Honzy Rejžka, s nímž jsme se zdravili při odchodu. *FotoKoutek* dokázal víc; až na

jedné z fotek jsem objevil Otíka Štajfovic (kdysi v TKM s Valou). Jména dalších osobností naší umělecké a byznys-scény jsou tak velká a jejich postavení tak vysoká, že se bez ověření z nejméně dvou nezávislých zdrojů neodvažuji je zde zveřejnit. Končilo se prý až o půlnoci a probíhal prý i *společenský* (!) tanec (na dolním snímku předchozí strany předtancuje pár manželů Kobrových), což vcelku odpovídá věkovému složení přítomných.

Tolik lidí. A dílo? **Kobra** (na obr. před úvodním panelem) se zřejmě snažil, aby přinesl i něco nového: jeho kolážové posedlosti tentokrát padly za oběť další ornitologické publikace. V katalogu se z nich ujaly kupř. kachna, samice kura domácího, tukan, husa, něco jako krůta, bažantí slípka, sova, strakapoud, ararauna, ledňáček říční, kohout královský, nějaký dravec (káně?) tetřev (hlušec!) k tomu nezbytní brejlovci. Z lidí: Marilyn Monroe, dvě lesby, diskobolos, mořská panna (není spíš živočich?) a autorův kultovní **Fuseklík**. Katalog je obvyklého formátu, 16 stránek, tradičně černobílý, ale výstava je částečně barevná a protože toto je, jak v e-GAGu zvykem, malá recenze na vernisáž a nikoliv na dílo - doporučuje se Mánes v klidu navštívit - nejlépe přes den, kdy není přístup ke stěnám s obrázky omezen omezenými hosty (jsou i tací, kteří se v Klubu Mánes ládují a sedí k dílům kteréhokoliv z vystavujících zde *Mistrů humorné zkratky* bohorovně zády). (IH)

Snímky: **Jan Koutek**

Poslední zprávy tvrdí, že Kobra své narozeniny přežil, díky dodržení přísné desítkové diety. Oslavy ukončil v jednu hodinu popůlnoční. Jak sám uvádí, upadl nakonec, samou radostí nad tím, že je střízlivý, na schodech při odchodu z Mánesa, protože přes psa v náručí neviděl schod: „Záchranka a 20 stehů na hlavě. Omotán fáci vypadám jako muslim-terorista. Jinak díky za účast, dárky a slova.“ **KOBRA**

Fotoreportáž z dramatického závěru oslav ani portrét Kobry obráceného na islám, nemá však FotoKoutek ČUKu, ani e-GAG k dispozici.

ČUK / Sobota - Výstava č. 3 „Portréty herců“ v Kolíně

Na cestě

Návštěvy výstav v Kolíně byly vždy zajímavé a inspirující, vlastně téměř pokaždé se odehrávaly v divadle, i v případě kdy se jednalo o výstavní maraton (na téma hudba) po všech kulturních zařízeních města. Stejně to bylo i v sobotu 10. ledna, v těsném sledu po Horoměřicích a Kobrově sletu (viz jinde). Do třetice všeho dobrého.

Divadlo slaví 70 let, stalo se stagionou, zažili jsme tam před lety jedno z posledních představení stálého divadla. Horší skutečností je fakt, že se stálým divadlem zanikl též divadelní klub, ten v jisté fázi výpravy citelně chyběl. Základní kámen budovy byl objeven a zdokumentován. Je z roku 1937 s nápisem **Kolín sobě!**

Na snímku vlevo Hanák, Vobr a Linek - vpravo úvodní panel výstavy v Kolíně

Společný start byl domluven vlakem z Masarykova nádraží po 17 hodině. Protagonisté akce **Jan Vobr, Pavel Hanák** s manželkou, doprovod **Radek Rakus**, volbou spříznění příznivci **Přemysl Kučera** a **Václav Zika**, o zpravodaji nemluvě. Přátelé skupiny HA-RA-KO dokáží být v zákulisí motorem zábavy, v oficiálních chvílích ustoupí velkoryse do pozadí. Cestu dotovali značkovými víny (v plastu sic), jež spolu s ostatními "ku půnebí tiskli a po jazyku váleli". Lahví nepočítaně, tzn. jsem je nepočítal, trochu ze závisti. Moderní vlaková souprava, automatizovaná, s patrovou konstrukcí umožňující manévry černých pasažerů, kteří toho využívají. Většina naší výpravy měla jízdenku i skupinovou slevu. Tempo dopravy pamětnické, jako před lety čtyřiceti. Z tohoto důvodu mohly být cestou natočeny tři minutové klipy s názvy *Docela všední obyčejný den* - Jan Vobr harmonika (foukací), vokál Pavel H., dále *Alexandrovovův ragtime band* v podání souputníků a závěrečný - *Skotská dvanáctiletá*, vesměs všichni. Pokud neprojeví zájem přímo edYtor, zavěsíme na YouTube. (Nepřítel žen, vína a zpěvu nepovolil - zájemci, obraťte se přímo na kameramana!) Ve vytíženém vlaku si nás spouštějící jistě zapamatovali, pan průvodčí nám v Kolíně mával (nebo hrozil?).

V divadle

Krátkou cestu do divadla vynechám, došli jsme dobře naladěni v hodině téměř deva-

tenácté. Tedy hodině H. Personál zaplněného divadla nás přijal vlídně, ještě vlídněji **Václav Linek**, výtvarník divadla, člen naší unie, který výstavu zorganizoval. Pozdravili jsme se tu s manželi *Skoupými*, místní *Jirka Novák* měl, žel, službu. Byla nám nabídnuta velká čestná lóže, s neméně velkým zázemím k dispozici. Hybatelé naší výpravy, zčásti divadelní profesionálové, se účasti na představení vzdali. S požehnáním kolegy Linka zabrali kuřárnu, kde pokračovali na téma načaté cestou.

Diváci pak shlédli anglickou situační komedii uváděnou „Divadlem Na Fidlovačce“ *"Nerušit prosím!"* (uváděné v ČR i pod jiným názvem, info na webu Fidlovačky). Herci komedie, jsou vesměs známí z TV seriálů, což obecnost až nekriticky vděčně kvituje.

Pominu pánskou část souboru a pochválím za ženskou sestavu paní (rozvedenou viz nejen bulvár) *Ivu Pazderkovou*, známou též jako "Blondýnu" (60-90-60), která potvrdila že umí i "klasiku". Přes jistou vyžadovanou šarži, kterou ale dělá velmi přesně. Smysl pro humor a komiku u žen, byť i třeba specifickou, navíc s vkladem autorským, je třeba velmi ocenit. Všichni zúčastnění pracovali v daném žánru s centimetrovou, ne-li milimetrovou přesností. Z lóže jsme jim viděli "do kuchyně". Nevím, zda ještě zpřesnili ve stále stupňujícím se tempu v druhé polovině komedie. Z nás ji shlédli již pouze manželé *Skoupých*, a možná *Jarda* dodatečně sdělí, zda se objevila i (lidmi) očekávaná *Adéla Gondíková*. Z techniky dobře odvedené frašky se mohou poučit i tvůrci z jiných oblastí humoru, i vtipu kresleného, o komiksu nemluvě.

Na snímku nahoře manželé Skoupí (Jaroslav shlíží na tu pražskou chásku s nadhledem patriota) vroubí Rakuse - ten si svou imagnetivnou sklenku červeného podržel ještě z pražské vernisáže Jiráňka. Dole lze vlevo rozeznat sklo s kresbami Nesvadby.

Na výstavě

Expozice byla nainstalována v předstihu zásluhou *Václava Linka* (shlédněte i nápaditě vedený web kolínské scény, která se po změně nevzdává svých ambicí). V deseti sklech vystaveny desítky kreseb pěti autorů, v poněkud jiném, živějším a barevnějším (Hanák) provedení, než na Vinohradech. Napomáhá tomu i charakter foyeru kolínského divadla, o pár desítek mladšího a modernějšího. Nápaditá adjustace, také plakát (viz Gag 09-1/2), od jmenovaného V. L., který vernisáž uvedl zasvěcenými informacemi o autorech. Připomněl tvorbu nežijícího herce **V. Bičíka**, vynořila se mi letitá očitá vzpomínka, kdy ho nechtěla pořadatelka pustit na jeho vlastní výstavu, neboť herec nebyl tváří příliš všeobecně známou. Dále omluvil plnoleté nepřítomné, o humor zasloužilé **M. Nesvadbu a J. Poláčka**. Uvítal a představil **P. Hanáka a J. Vobra**. Připomněl i naši unii a přítomné členy, jež posílili **manželé Košťárovi** a kteří ve sportovnějším oblečení byli rozeznatelní mezi kolínskými abonenty.

Ti prohlíželi výstavu již před zahájením večera, pamětníci si připomínali sdělné podoby herců již nežijících, se zájmem a zjevným pobavením pak poznávali protagonisty součas-

né. Snad ani dost nedocenili to, že dva autoři jimi obdivovaných karikatur byli přítomni na místě. Svým zájmem nedovolili, alespoň z počátku, ani dokumentační foto. (Zlobila i unavená technika fotografa.) Snímek tří našinců ze zahájení výstavy má potvrdit, že drží(me) pohromadě. Zajistit si několik set platících účastníků vernisáže jejím zařazením do přestávky představení není vůbec špatný nápad.

Jak jmenovaní autoři, tak přítomní členové, dobře prezentovali náš dospívající spolek. Kolega *Linek* nám potom, v druhé polovině představení, zajistil další pohoštění. V útulné (!) *) kuřárně bylo probráno mnoho témat, zpravidla nikoli vzdálených našemu společnému zájmu. Černá hodinka snad zahrnuje i dík za organizaci této, ve všech směrech kvalitní, výstavy karikatur. Poděkování patří i sem, co je psáno... a komu čest...!

Na zpáteční cestu se vydala skupina **A** vozem s *Košťůrovými*, skupina **B** (tvrdé jádro) vlakem.
Text a foto: **Jan Koutek**

***) Zpravodajec akce Jan K. je nekuřák z přesvědčení a abstinent z donucení. Vďaka za kávičku!**

Pozn. autora.:

Výstava karikatur herců v pražském Divadle na Vinohradech není identická a stále trvá, jak se dušuje **Pavel Hanák**. Oslavila tedy již roční výročí. Přístupna je v rámci představení. (jk)

Výsledky / Kuba

XIII. Salon humoru „Santa Clara“ 2008 - Kuba

V prosinci 2008, jury pod vedením Isel Chacon Diaze, ředitele Museum of Humor rozhodla v soutěži udělit tyto ceny:

Mezinárodní účastníci:

- 1. cena:** Tawan Chuntra, Thajsko (?)
- 2. cena:** Omar Figueroa Turcios, Kolumbie
- 3. cena:** Jurij Kosobukin, Ukrajina

Národní účastníci:

1. cena: Martirena Alfredo Hernandez;
2. cena: Enrique Lacoste Prince

Erotické šílenosti:

1. cena: Adalberto Linares Diaz;
 2. cena: Miguel Angel Mora Mendoza;
 3. cena: Douglas Nelson Perez (Chispa);
- Uznání: Pedro Mendez Suarez.

Propozice / Chorvatsko

14. Intern. Cartoon Exhibition Zagreb 2009 - Chorvatsko

Pořadatelem je Croatian Cartoonist Association (Chorvatské družstvo karikaturistů)

Téma: **BASIC HUMAN NEEDS / Základní lidské potřeby** (jídlo, pití, oblečení, sex ...)

Práce: přijímají se originály i digitální práce očíslované tužkou a ručně tužkou podepsané na přední straně. Na zadní straně karikatury musí být uvedeno jméno, příjmení a adresa autora. Díla nesmí být oceněna na předchozích soutěžích.

Počet: Maximálně 3 práce.

Rozměr: A4 nebo A3.

Uzávěrka: 25. 4. 2009.

Adresa: CROATIAN CARTOONIST ASSOCIATION

SAVSKA CESTA 100

10000 ZAGREB, CROATIA

Ceny:

I. cena: 1.000 Eur

II. cena: 500 Eur

III. cena: 300 Eur

5x Special mentions

Výstava: v Galerii *Klovičevi dvori* v Záhřebu 16. června 2009.

Katalog: jen pro autory vystavených děl

Vracení: pouze na výslovnou žádost se majiteli zašlou na náklady pořadatelů. Pořadatel si vyhrazuje právo na reprodukci díla zaslaného na festival Zagreb 2009 jako reklamní materiál, aniž by byl povinen zaplatit honorář autorovi, jehož práce budou použity. Vítězné práce stávají se majetkem organizátora. - **!!! Přihláška** je k mání na <http://www.hdk.hr/> - E-mail: hrvdrukar@gmail.com **!!!**

